

Entrevista:

Llorenç Huguet

Rector de la UIB

"La UIB és un centre que encara es troba en ple procés de consolidació i creixement, i aquest dependrà, entre altres factors, de les condicions que puguem establir en els propers acords de les transferències de la Universitat a la Comunitat Autònoma."

J. M. Mas

Llorenç Huguet (Ferrerries, 1952), és el nou rector de la UIB des del 7 de juliol. És llicenciat en Matemàtiques i doctor en informàtica per la Universitat Autònoma de Barcelona. Des de 1990 és catedràtic de Ciències de la Computació i Intel·ligència Artificial de la UIB i director de l'Escola Politècnica des de 1992. És casat i pare de tres fills.

PISSARRA.— Tot just esser elegit com a rector, vàreu manifestar que l'actiu primer del vostre equip era l'optimisme. Superats ja els cent dies al davant de la UIB, seguiu essent optimistes respecte al futur de la nostra universitat?

Rector.— Potser en un primer moment hom podia pensar que ho deia per la ingenuïtat de qui no coneix el que té entre mans. Avui puc dir que estic optimista per afrontar el futur, i ara amb coneixement de causa, puix que conec el que tenim entre mans i no tenc cap dubte de la capacitat d'il·lusió i ganes de fer el millor per a la UIB que pot aportar cadascun dels membres de l'equip de govern.

Jo crec que amb els coneixements que tenim de la realitat, la professionalitat per afrontar els problemes i un bon cor per atendre cada prec, aportació i crítica, podrem aconseguir moltes de les coses que ens hem marcat com a fites de futur en el nostre programa d'actuacions per a la UIB que vàrem

sotmetre a la comunitat universitària durant la campanya electoral.

No obstant això, som conscient que la Universitat passa per uns moments crítics i alhora fascinants, des del punt de vista del desenvolupament. És un centre que encara

es troba en ple procés de consolidació i creixement, i aquest dependrà, entre altres factors, de les condicions que puguem establir en els propers acords de les transferències de la Universitat a la Comunitat Autònoma.

P.— Des de la perspectiva del vostre càrrec al davant de la UIB, com es veu l'actual situació? Quins són els assoliments més destacables i quins els majors problemes?

R.— Jo crec que la situació actual és de normalitat acadèmica.

Una de les tasques més ineludibles que teníem davant era la posada en marxa del nou curs acadèmic, amb un marge de temps molt limitat. Ens havíem proposat que els alumnes no haguessin de patir el canvi del nou equip de govern de la Universitat, tant pel que feia al control de la massificació com de la contractació de professorat a bastament per dur a terme la tasca docent derivada dels diferents plans d'estudis.

Ben segur que hi deu haver gent que hi troba algunes mancances, però crec que, en general, la percepció de la majoria és d'haver-ho aconseguit.

Un altre punt que exigia una actuació immediata era la renovació de molts aspectes de la gestió econòmica. Això ho volem

assolir, i jo crec que ja ho hem començat a assolir, amb la creació d'un equip de planificació i gestió econòmica.

Com a problemes per afrontar:

— Elaborar un pressupost ajustat a les nostres disponibilitats, de manera que des de l'austeritat i el control de les despeses puguem aconseguir les quotes de qualitat docent i investigadora que han de guiar les nostres actuacions.

— Aconseguir millorar la dotació del Ministeri d'Educació i Cultura, almenys fins a apropar-nos a un nivell de finançament semblant al d'altres universitats similars.

— Afrontar la redacció definitiva de les condicions que han de regir l'elaboració del catàleg de plantilles per al personal docent i trobar l'estructura i l'adequació de l'administració i dels serveis que han de definir la plantilla i la qualificació del seu personal, tant laboral com funcionari.

— Col·laborar amb el govern de la Comunitat Autònoma pel que fa a la necessitat d'aconseguir la millor dotació possible per a les properes transferències.

— Dur a terme un estudi sobre la reforma dels Estatuts, de manera que es puguin modificar des del consens més ampli possible.

— Lluitar per aconseguir la dotació prevista per a les noves infraestructures en el seu moment ja reconegudes: l'edifici per a Econòmiques i el de la Biblioteca general i el Paranimf.

— Etc. (possiblement un etcètera més llarg que les disponibilitats d'espai d'aquesta entrevista).

P.— Per quan la transferència de competències en matèria d'educació superior? Quines novetats importants cal esperar que es produeixin?

R.— No ho sabem! A vegades sembla que demà i d'altres sembla que mai. Nosaltres voldríem que fos com més aviat millor, però ben dotades, tant pel que fa a la dotació de la nominativa (transferències

corrents) com a la dotació per a inversions i també per a manteniment d'infraestructures.

Al nivell de novetats, crec que la més important és l'aproximació de les decisions i la possibilitat de més sensibilitat davant la nostra problemàtica. Estic convençut que qualsevol govern de la nostra comunitat entendre la importància de la nostra universitat com a motor cultural i de dinamització de l'entorn socio-econòmic. Aquesta importància s'haurà de traduir en una millora substancial del nostre finançament i, en contrapartida, l'oportunitat de millorar la quantitat i qualitat de la nostra oferta educativa i de formació.

**Per quan les transferències...?
No ho sabem! A vegades sembla
que demà i d'altres sembla que
mai. Nosaltres voldríem
que fos com més aviat millor,
però ben dotades**

P.— Com es veuen les relacions entre l'equip rectoral i la Junta de Personal i els sindicats?

R.— Durant la campanya electoral ens vàrem reunir tant amb la Junta de Personal i el Comitè d'Empresa de la UIB com amb alguns representants sindicals, en representació del personal docent i no docent. Aquests contactes ens varen ser de gran ajut per conèixer quins eren els problemes i les inquietuds que hi havia entre el personal d'administració i serveis de la UIB. Les seves propostes les vàrem incorporar al nostre programa.

Els dos òrgans de representativitat del personal no docent ens varen marcar com a prioritària la necessitat de posar en marxa l'optimització dels serveis administratius de la universitat. Nosaltres vàrem parlar de dur a terme una auditoria administrativa per obtenir una «radiografia» de l'organització

administrativa actual, per poder-hi detectar mancances, o sobrants, i mals funcionaments. Ara per ara, però, ens haurem de conformar a enllestir la nova relació de plantilla que s'ha de tenir en compte per a l'elaboració dels nous pressuposts de 1996.

Per la nostra part, les relacions amb els representants dels sindicats a la Junta de Personal Docent i no Docent i Comitè d'Empresa són prou positives i, per altra banda, alguns sindicats estan presents al Consell Social de la Universitat, que és l'òrgan on els representants de la societat poden tenir una major participació.

En aquests moments, s'està considerant l'oportunitat de crear la mesa de negociació. La Gerència està recollint l'experiència de les altres universitats. En qualsevol cas, un cop la UIB sigui transferida s'haurà de posar en marxa per a les negociacions amb la Comunitat Autònoma.

P.— Per què el nou equip rectoral no va assumir des del principi i íntegrament l'acord de pràctiques?

R.— Bé, aquesta apreciació s'ha de matisar. L'equip rectoral entenia que abans de pronunciar-se sobre el «dret» a la matrícula gratuïta de tots els treballadors del MEC, com a compensació de la participació en les pràctiques dels estudiants de les diferents especialitats dels estudis de Mestre, havia d'estudiar tant l'acord que s'havia signat el curs passat com la informació que s'havia rebut, derivada de les consultes que s'aconsellava de fer en el mateix acord i que l'equip disposava de fer, entre les quals a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Malgrat els moments de nervis, culpa dels desencontres inicials, hem d'agrair el comportament dels sindicats mentre esperaven la nostra decisió, a partir de les resolucions a les quals havien arribat els vicerectors d'Alumnes i Campus i d'Ordenció Acadèmica.

Amb tot, voldria deixar clar que, segons la meua opinió, el manteniment de privilegis per a qualsevol sector professional i dins

l'àmbit dels funcionaris és una pràctica condemnada a l'extinció i difícilment acceptada per la societat. El que els ciutadans entenem molt bé és que qualsevol feina que es faci ha d'estar remunerada, i en aquest cas les tutories de les pràctiques dels estudiants haurien d'estar previstes en les retribucions directes o indirectes de les persones que desenvolupen aquesta activitat. S'haurien d'arbitrar noves fórmules que poguessin ser assumides des dels diferents estaments implicats, ministeri, sindicats i universitat, sense que ningú pugui sentir-se perjudicat.

P.— Un dels seus compromisos electorals fou la progressiva reforma de l'Estatut. Quins són els objectius d'aquesta reforma?

R.— La reforma dels Estatuts fou un dels punts rellevants del nostre programa. És un punt que considerem important, però volem dur-lo a terme comptabilitzant l'estudi sobre la seva reforma i la tasca de la gestió diària. Creiem que la reforma dels Estatuts no ha de paralitzar la vida universitària, ans al contrari, s'ha de fer seguint el màxim consens i facilitant les tasques de la seva reforma efectiva, amb tota la profunditat que sigui necessària.

Hem convocat el Claustre de la Universitat i d'aquest n'ha sortit la comissió que durà a terme l'estudi d'aquesta reforma, que se centrarà en dos grans línies: primera, la democratització de l'estructura i el funcionament de la Universitat (aquí s'ha de preveure la limitació dels mandats del Rector i la redistribució de competències en favor dels òrgans col·legiats), i segona, la transparència i el control en la gestió econòmica.

P.— Considerau suficient el finançament públic de la UIB?

R.— No! Ni a prop fer-hi. Al nostre entendre la UIB és una universi-

tat discriminada financerament, respecte a les altres universitats de l'Estat espanyol. I no sabem per què s'ha arribat a aquesta situació, però el que és cert és que des de 1992 hem anat creixent en nombre d'alumnes al mateix temps que s'ha produït un decreixement de la transferència per despeses corrents. A més del greuge comparatiu del nostre pressupost, sense poder deixar de banda que la situació econòmica del país no és la mateixa que ha estat els darrers anys.

Vull aclarir, però, que el nostre objectiu no és tan sols augmentar aquesta partida, sinó també augmentar la participació de la societat balear en el sosteniment de la Universitat. La Llei de reforma universitària ja preveu que les universitats no podran subsistir només amb els doblers públics, i això és un canvi substancial en la tradició universitària que tant la institució com la societat han d'assumir.

En aquests moments la quasi totalitat

d'universitats ja estan transferides a les comunitats autònomes corresponents i, per tant, surten amb un cert avantatge en aquesta cursa de transformació i instauració en el món real del futur. La UIB ha de ser capaç d'incorporar-se en aquest procés de competència, si no, correm el risc de quedar fora de joc.

P.—Es preveu la creació de noves titulacions universitàries?

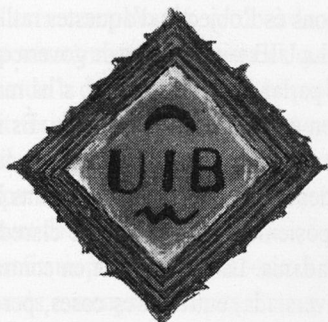
R.—No renunciem a augmentar l'espectre de l'oferta d'estudis superiors, però abans d'investir noves titulacions volem consolidar els estudis que avui s'ofereixen a la UIB. Aconseguir la consolidació, pel que significa de millora de qualitat, de la universitat que ara tenim i mirar cap al futur amb una expansió adequada a les necessitats de les Illes Balears, implica inexorablement un increment dels recursos econòmics, als quals ja m'he referit, per millorar la contractació del professorat i del personal d'administració i serveis, com també construir nous espais físics i millorar els existents, tant els dedicats a la docència com els que es dediquen a la investigació. Aquest escenari ha de permetre la representació de les millors escenes de qualitat de la investigació i de la docència, com també de la millora de l'oferta cultural.

P.— Està prevista la creació d'extensions universitàries a Eivissa i a Menorca?

R.— Si abans xerrava d'estructura acadèmica i d'infraestructures, i fent-ho en clau de futur, no sols em puc referir al campus, atès que tenim la tasca pendent de poder oferir unes adequades instal·lacions i un pla acadèmic atractiu per a les illes de Menorca i d'Eivissa-Formentera.

La utilització de les noves tecnologies en la formació i educació del futur ens ajudarà a poder fer una bona oferta de titulacions,

segons les necessitats socials d'aquestes illes, però també a la Part Forana de Mallorca.

Des de les primeres setmanes vàrem iniciar contactes amb els representants polítics de les illes per tal de veure quina era la demanda real, tant des del punt de vista dels serveis administratius com dels acadèmics, i per estudiar la viabilitat dels projectes.

La nostra voluntat és dotar els serveis administratius de les illes dels recursos tecnològics suficients perquè els eivissencs i menorquins puguin solucionar, des d'ara mateix, des del seu lloc de residència, qualsevol gestió sense necessitat de desplaçar-se al campus, com ara les seves qüestions acadèmiques, obtenir resultats d'exàmens, inscriure's a activitats, etc.

D'altra banda, volem presentar un programa alternatiu de formació, cursos d'estiu, universitat oberta, per a aquest mateix curs acadèmic. La UIB ha de ser present en totes les illes; aquest és un punt irrenunciable per aquest equip i el volem afrontar al més aviat possible.

P.— S'ha dit que la tendència d'aquests darrers anys ha augmentat el desequilibri entre els estudis humanístics i les carreres tècniques, a favor d'aquestes. Us heu plantejat de corregir aquesta tendència?

R.— Per poder xerrar de desequilibris s'ha de tenir clar on és l'equilibri i jo, a hores d'ara, no ho sé. Possiblement és una visió parcialment encertada. Avui es xerra d'humanitzar la ciència i la tecnologia, i

això em sembla important i necessari. A més, aconseguir això és possible amb una bona selecció del deu per cent de crèdits de lliure elecció que permeten els nous plans d'estudis.

Per altra banda hi ha possibilitat de corregir els possibles desequilibris, si realment existeixen, mitjançant estudis propis, com els cursos d'especialització i de tercer cicle. I, en un futur, amb noves titulacions, si així ho decideix la comunitat universitària.

P.— Quina creis que ha de ser la contribució de la UIB a la Normalització Lingüística?

R.— En el nostre programa ja manifestàvem el convenciment que la Universitat com a institució que ha d'estar estretament lligada a la realitat històrica, social i econòmica de les illes Balears ha de continuar el procés de defensa i difusió de la nostra cultura i llengua catalana.

“Ningú no ens perdonaria que dedicàssim 450 milions de pessetes a la gestió de la Universiada en detriment de les inversions que es podrien fer en aspectes acadèmics.”

I això ho farem sense defallir. A aquest efecte reforçarem el paper del Servei Lingüístic per aconseguir la implicació del més ampli sector possible de la comunitat universitària en el procés de normalització lingüística. En aquest sentit, serà important la creació de la Xarxa de Suport Lingüístic, on hi haurà representants dels departaments i serveis, també dels serveis administratius i del consell d'estudiants.

Crec que també he de destacar la voluntat del nou director general de política lingüística perquè la Universitat sigui un estaló positiu en el nou camí que el govern autonòmic ha encetat.

P.— Quina és la vostra actitud respecte a la Universiada? Creis que la comunitat universitària la té com a cosa seva?

R.— Els nostres plantejaments respecte a aquest esdeveniment han estat molt clars, sempre respectant que la nostra aportació no podia provenir dels nostres pressuposts ordinaris. Ningú no ens perdonaria que dedicàssim 450 milions de pessetes a la gestió de la Universiada en detriment de les inversions que es podrien fer en aspectes acadèmics. Així, hem proposat la nostra participació basada en dos eixos: el primer, referit al fet que nosaltres construïrem una infraestructura esportiva, mitjançant un conveni amb el Consell Superior d'Esports, que posarem a l'abast de la Universiada i, segon, participar en la definició i gestió de la Universiada Cultural. Crec que aquest paper redefinit és més adequat a una institució com la nostra que el que prèviament teníem assignat.

En qualsevol cas hem fet aquesta redefinició sent respectuosos amb la gestió d'un pressupost nodrit majoritàriament per recursos públics. I a aquest respecte és el que volem que ens guiï al llarg de la nostra gestió.

P.— Finalment, per quan es preveu l'acabament de les obres del campus?

R.— Si es refereix a la globalitat del que ha de ser el campus, haig de dir-li que no ho sé. Si es refereix a la construcció que es va duent a terme, puc dir-li que estarà enllestit per poder ser ocupat el proper curs 1996-97.

Pel que fa al desenvolupament de les obres del futur, aquest és un objectiu que està molt lligat a l'acord de les transferències. Tots esperam que en aquesta negociació es tinguin en compte les obres d'edificis i instal·lacions que han de determinar la configuració futura de la UIB. Hi ha molt per omplir encara al campus i molta il·lusió per fer-ho pel bé de la nostra comunitat. □